

Î N C H E I E R E

05 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Bezverhni Ivan reprezentat de avocatul Lazari Constantin,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Bezverhni Ivan împotriva SRL „Apizol” cu privire la încasarea restanței la plata salariului, compensației pentru concediile nefolosite, compensației pentru pierderea unei părți din salariu și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Bezverhni Ivan reprezentat de avocatul Lazari Constantin și menținută hotărârea din 15 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul central),

c o n s t a t ă :

La 23 octombrie 2017, Bezverhni Ivan a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Apizol” cu privire la încasarea restanței la plata salariului, compensației pentru concediile nefolosite, compensației pentru pierderea unei părți din salariu și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, pe o perioadă de peste 7 ani activează în funcția de manager, în cadrul firmei SRL „Apizol” cu un salariu net în mărime de 4 000 lei. Pe o perioadă îndelungată, din iulie 2016 până la prezent - octombrie 2017, angajatorul nu-și onorează obligațiile contractuale față de salariat, acumulând restanțe la plata salariului, neacordarea concediilor plătite, în sumă de peste 60 000 lei.

Din aceste considerente, Bezverhni Ivan a înaintat mai multe cereri, privind acordarea concediului, care nu i s-a acordat pe o perioadă mai mare de trei ani, privind achitarea restanțelor salariale, eliberarea din funcție din propria inițiativă și eliberarea Carnetului de muncă, dar până la prezent (20 octombrie 2017), pârâtul nu i-a prezentat nici un ordin și nu i-a eliberat nici Carnetul de muncă, fapt ce-i creează impedimente serioase de a se angaja la un alt serviciu.

Conform extrasului din contul nr. 1118 (1/2010-12/2017) lui Bezverhni Ivan la Casa Națională de Asigurări Sociale, pe perioada anilor 2016 - 2017, angajatorul - SRL „Apizol” a efectuat decontările respective lunare din suma de 4000 lei.

Prin adeverința eliberată de Compania Națională de Asigurări în Medicină nr. C-12-02-06-1070 din 18 septembrie 2017, se confirmă că Bezverhni Ivan este asigurat în baza Listei de evidență nominală a persoanelor asigurate angajate de către firma SRL „Apizol”, fiind persoană angajată din 20 octombrie 2010.

În perioada august - octombrie 2017, Bezverhni Ivan a înaintat în adresa SRL „Apizol” mai multe cereri, fapt ce se confirmă și prin copiile cererilor înaintate, avizele poștale de recepție a cererilor din 11 septembrie 2017 și 05 octombrie 2017. Însă, SRL „Apizol” nu a reacționat nici într-un fel la cererile înaintate de și nu a emis ordinul necesar, în conformitate cu legislația muncii.

Astfel, prin neachitarea salariului pe o perioadă de peste 15 luni, pârâta i-a creat reclamantului o situație de disconfort enorm, de stres, incertitudine, fiind permanent, obligat de situație, în căutarea surselor financiare pentru necesitățile fiziologice: hrană, îmbrăcăminte, achitarea serviciilor comunale, medicamente, cât și a necesităților spirituale, prin care reclamantului i s-a cauzat un prejudiciu moral apreciat în sumă bănească în mărimea a trei salarii de funcție adică 12 000 lei.

Astfel, întrucât angajatorul SRL „Apizol” are față de salariatul Bezverhni Ivan o restanță salarială și a cauzat un prejudiciu moral, a solicitat încasarea de la SRL „Apizol” a restanței la plata salariului în mărime de 60 000 lei și a prejudiciul moral în mărime de 12 000 lei.

Ulterior, a solicitat încasarea de la SRL „Apizol” a sumei de 132 380, 95 lei cu titlu de restanță la plata salariului, compensația pentru concediile nefolosite și neachitate, pe perioada 2010 - 2017, în mărime de 28 567,22 lei, compensațiilor pentru pierderea unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitarea acesteia salariatului în mărime de 5 273,80 lei cât și repararea prejudiciului moral în mărime de 12000 lei.

Prin hotărârea din 15 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Central), cererea de chemare în judecată depusă de Bezverhni Ivan a fost admisă parțial.

A fost încasat de la SRL „Apizol” în beneficiul lui Bezverhni Ivan restanța la plata salariului pentru lunile iunie, iulie și august 2017 în sumă de 8 166, 97 lei și suma de 8 493, 08 lei cu titlu de compensație pentru concediile nefolosite pentru anii 2015, 2016, 2017. În rest acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată.

A fost încasat de la SRL „Apizol” în beneficiul statului suma de 499, 80 lei cu titlu de taxa de stat.

Prin decizia din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Bezverhni Ivan reprezentat de avocatul Lazari Constantin și menținută hotărârea din 15 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul central).

Pentru a emite soluția în cauză, instanțele ierarhic inferioare au reținut că, la cererea lui Bezverhni Ivan privind demisionarea sa din funcția din data de 19 august 2017, a fost emis ordinul nr. 48/17 din 02 septembrie 2017 de încetare a contractului individual de muncă în baza art. 85 alin. (1) al Codului muncii și a fost expediat în adresa reclamantului la data de 20 septembrie 2017, totodată reclamantului prin înștiințarea nr. 55/17 din 20 septembrie 2017 i s-a comunicat că ultimul urmează să se prezinte la SRL „Apizol” pentru a fi înmânat carnetul de muncă cât și să primească salariul neachitat.

Cu referire la pretenția reclamantului privind încasarea salariului restant în mărime de 132 380, 95 lei pentru perioada anilor 2010 - 2017, instanțele au menționat că, reclamantul nu a prezentat probe care ar confirma cu certitudine că,

nu a primit salariul la care pretinde, activând la SRL „Apizol” o perioada de 7 ani fără achitarea salariului.

Mai mult, potrivit Extraselor din cont pentru perioada ianuarie 2015 – decembrie 2017 eliberate de Casa Națională de Asigurări Sociale, rezultă că SRL „Apizol” a achitat contribuții la Casa teritorială de Asigurări Sociale sect. Centru reieșind din salariul achitat lui Bezverhni Ivan pentru perioada anilor 2010 - 2017, din ce rezultă că salariatul Bezverhni Ivan i-a fost calculat și transmis spre achitare salariul la care pretinde. Iar, potrivit informației FVID 14 eliberată de Serviciul fiscal de Stat rezultă care venit a obținut reclamantul în perioada anilor 2015-2017, fiind indicate achitățile respective, cum ar fi scutirile de impozit acordate, impozite calculate și reținute etc.

Totodată instanțele au învederat că, potrivit Raportului vizetei fiscale Nr. 145 din 23 iunie 2018 s-au stabilit clar și cert restanțele salariale pe care SRL „Apizol” față de Bezverhni Ivan, restanță care a și fost recunoscută de către societatea angajator. Or, conform rezultatelor vizitei fiscale s-a constatat că, la situația din 23 iunie 2018, SRL „Apizol” are restanță față de Bezverhni Ivan în suma de 8 166, 97 lei cu titlu de salariu și 8 493, 08 cu titlu de compensarea pentru concediul nefolosit.

Instanțele ierarhic inferioare au apreciat critic afirmațiile lui Bezverhni Ivan privind încasarea compensației pentru concediile nefolosite și neachitate, pe perioada 2010 - 2017, în mărime de 28 567, 22 lei, or cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată în termen de 3 ani de la data apariției dreptului respectiv al salariatului, în situația în care obiectul litigiului constă în plata unor drepturi salariale sau de altă natură, ce i se cuvin salariatului.

La 28 martie 2019, Bezverhni Ivan reprezentat de avocatul Lazari Constantin a declarat recurs împotriva deciziei din 13 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a acesteia și casarea parțială a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea precum și a săvârșit alte erori care au dus la soluționarea greșită a cauzei și la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

La 17 mai 2019, SRL „Apizol” reprezentată de avocatul Țurcan Vitalie a depus o referință la recursul declarat de Bezverhni Ivan reprezentat de avocatul Lazari Constantin, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Bezverhni Ivan reprezentat de avocatul Lazari Constantin, neîntemeiat și care urmează a fi considerat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de

recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Bezverhni Ivan reprezentat de avocatul Lazari Constantin, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Bezverhni Ivan reprezentat de avocatul Lazari Constantin.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea

considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Bezverhni Ivan reprezentat de avocatul Lazari Constantin.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Svetlana Filincova